

Extrait du fragment VIII de l'Apophysis Megalê
Paru dans *Philosophumena* de Patrice Cruice en 1860
Début du paragraphe 17 du livre VI

17. Ἔσιν οὖν κατὰ τὸν Σίμωνα τὸ μακάριον καὶ ἀφθαρτον ἐκεῖνο ἐν παντὶ κεκρυμμένον, δυνάμει, οὐκ ἐνεργείᾳ, ὅπερ ἐσὶν ὁ ἐσιῶς, σίδς, σίησόμενος, ἐσιῶς ἄνω, ἐν τῇ ἀγεννήτῳ δυνάμει, σίδς κάτω, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν ὑδάτων ἐν εἰκόνι γεννηθείς, σίησόμενος ἄνω, παρὰ τὴν μακαρίαν ἀπέραντον δύναμιν ἐὰν ἐξεικονισθῇ. Τρεῖς γάρ, φησὶν, εἰσὶν ἐσιῶτες, καὶ ἄνευ τοῦ τρεῖς εἶναι ἐσιῶτας Αἰῶνας, οὐ κοσμεῖται ὁ ἀγέννητος ὁ κατ' αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ὕδατος φερόμενος, ὁ καθ' ὁμοίωσιν ἀναπεπλασμένος τέλειος ἐπ[ουράνιος], κατὰ δὲ μίαν ἐπίνοιαν ἐνδεέστερος τῆς ἀγεννήτου δυνάμεως γενόμενος. Τουτέσιν ὁ λέγουσιν· Ἐγὼ καὶ σύ, ἐν πρὸ ἐμοῦ σύ, τὸ μετὰ σέ, ἐγώ. Αὕτη, φησὶν, ἐστὶ δύναμις μία, διηρημένη ἄνω, κάτω, αὐτὴν γεννώσα, αὐτὴν αὐξουσα, αὐτὴν ζητοῦσα, αὐτὴν εὐρίσκουσα, αὐτῆς μήτηρ οὔσα, αὐτῆς πατήρ, αὐτῆς ἀδελφή, αὐτῆς σύζυγος, αὐτῆς θυγάτηρ, αὐτῆς υἱός, μήτηρ, πατήρ, ἐν οὔσα ρίζα τῶν ὄλων.

17. Illud igitur, secundum Simonem, quod est beatum et incorruptibile inest absconditum in omni re, virtute sola, non actu, quod est ille qui stetit, stat, stabit, qui stetit supra in increata potestate, qui stat infra in fluctu aquarum per imaginem generatus, qui stabit supra apud beatam æternam potestatem si imagine effingatur. Tres enim, ait, sunt qui steterunt, et nisi essent tres Æones qui steterunt, non ordinaretur increatus ille qui, secundum eos, fertur super aquas, ad imaginem (entis æterni) formatus perfectus et cœlestis, sola autem cogitatione inferior illa increata potestate. Quod quidem est quod dicunt: Ego et tu, unum ante me tu es, post te ego sum. Illa, inquit, est potestas una, partita supra et infra, seipsam gignens, seipsam augens, seipsam quærens, seipsam inveniens, suiipsius mater, suiipsius pater, suiipsius soror, suiipsius conjux, suiipsius filia, suiipsius filius, mater, pater, unum, constituta radix universarum rerum.

Fragment X de l'Apophysis Megalê

Paru dans *Philosophumena* de Patrice Cruice en 1860

Début du paragraphe 18 du livre VI

18. Γέγονεν οὖν ὁμολογουμένως κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τοῖς ἀνοήτοις Σίμων Θεός, ὡσπερ ὁ Λίβυς ἐκεῖνος ὁ καὶ Ἄψεθος, γεννητὸς μὲν καὶ παθητός, ὅταν ἢ ἐν δυνάμει, ἀπαθὴς [δὲ ἐκ παθητοῦ καὶ ἀγέννητος] ἐκ γεννητοῦ, ὅταν ἐξεικονισθῇ καὶ γενόμενος ⁽¹⁷³⁾ τέλειος ἐξέλθῃ τῶν δυνάμεων τῶν πρώτων δύο, τουτέστιν Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. Λέγει γὰρ Σίμων διαρρήδην περὶ τούτου ἐν τῇ Ἀποφάσει οὕτως· Ὑμῖν οὖν λέγω ἃ λέγω, καὶ γράφω ἃ γράφω. Τὸ γράμμα τοῦτο· δύο εἰσὶ παραφυάδες τῶν ὅλων Αἰώνων, μήτε ἀρχὴν μήτε πέρασ ἔχουσαι, ἀπὸ μιᾶς ρίζης, ἥτις ἐστὶ δύνάμις, σιγή, ἀόρατος, ἀκατάληπτος· ὧν ἡ μία φαίνεται ἀνωθεν, ἥτις ἐστὶ μεγάλη δύνάμις, νοῦς τῶν ὅλων, διέπων εἰς πάντα, ἄρσην· ἡ δὲ ἑτέρα, κάτωθεν, Ἐπίνοια μεγάλη, Θήλεια, γεννώσα τὰ πάντα. Ἐνθεν ἀλληλοῖς ἀντιστοιχοῦντες, συζυγίαν ἔχουσι, καὶ τὸ μέσον διάστημα ἐμφαίνουσιν, ἀέρα ἀκατάληπτον, μήτε ἀρχὴν μήτε πέρασ ἔχοντα. Ἐν δὲ τούτῳ πατήρ ὁ βασιλεύων πάντα καὶ τρέφων τὰ ἀρχὴν καὶ πέρασ ἔχοντα. Οὗτος ἐστὶν ὁ ἐσιώσ, σιάς, σιησόμενος, ὧν ἀρσενόθηλυς δύνάμις κατὰ τὴν προϋπάρχουσαν δύνάμιν ἀπέραντον, ἥτις οὐτ' ἀρχὴν οὔτε πέρασ ἔχει, ἐν μονότητι οὔσα· ἀπὸ γὰρ ταύτης προελθοῦσα ἢ ἐν μονότητι Ἐπίνοια ἐγένετο δύο.

18. Secundum hunc sermonem congruenter dementibus factus est Simon deus similis illi Apsetho e Lybia, genitus et passibilis, quum maneat virtute, impassibilis autem ex passibili et increatus ex genito quum imagine effingatur quumque perfectus procedat ex duabus primis potestatibus, id est, e Caelo et Terra. De hoc enim dixit Simon in Revelatione his ipsis verbis: Vobis igitur dico quæ dico et scribo quæ scribo. Scriptum hoc est: duæ sunt stirpes omnium Æonum, nec initium nec finem habentes, ab una radice, quæ est potestas, videlicet Silentium, quæ quidem invisibilis, incom-

prehensibilis. Ex istis duobus stirpibus una apparet supra, quæ est magna potestas, intelligentia universorum, administrans omnia et ipsa mascula; altera vero, infra, Cogitatio magna, feminea, gignens omnia. Inde ambæ sibi invicem respondentes conjugationem efficiunt et medium intervallum manifestant, æthera incomprehensibilem nec initium nec finem habentem. In hoc autem pater est qui omnia sustinet et nutrit ea quæ nec initium nec finem habent. Ille est qui stetit, stat, stabit, potestas mascula et feminea respondens potestati ante existenti et infinitæ, quæ nec initium nec finem habet, in unitate manens. Cogitatio enim quæ est in unitate ex illa egressa facta est duo.